

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den
Sagsnr.: 17462

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 10. september 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 474 (Alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål 474:

”Vil ministeren i forlængelse af svaret på FLF alm. del – samrådssp. BY og BZ om brændemærkning af heste den 8. september 2009 redegøre for ulemper og smerteniveau ved chipmærkning af heste?”

Svar:

Når en hest chipmærkes, sker det ved, at chippen, der er en meget lille, aflang kapsel anbringes i venstre side af hestens hals på overgangen mellem muskel og spækkam. Chippen er så lille, at den anbringes ved hjælp af en kanyle ligesom, når der gives en indsprøjtning. Smerteniveauet ved anbringelsen er meget begrænset og kortvarigt. Når chippen er anbragt korrekt, kan hesten ikke mærke den.

Chipmærkning anses for en sikker og entydig identifikationsmetode, der korrekt anvendt er forbundet med meget få ulemper.

Det forhold, at en chip kan vandre i kroppen, således at det senere kan være vanskeligt eller umuligt at lokalisere og aflæse den, var tidligere en ulempe. Der er imidlertid blevet arbejdet meget med kvaliteten af chippen for at hindre, at den vandrer i kroppen, og dette problem anses ikke længere for væsentligt.

En chip er ikke direkte synlig, men skal aflæses med en scanner. De chips, der anvendes i dag, er imidlertid ISO-standardiserede og kan aflæses med en universal aflæser. Det problem, der tidligere opstod, fordi en bestemt type chip krævede en bestemt aflæser, eksisterer således ikke længere.

Eva Kjer Hansen

/Katrine Lindegaard